

5. World Report on Violence and Health. WHO, 2002. URL: <https://www.who.int/violenceprevention/approach/definition/en/> (дата звернення: 02.12.2021)

Ходотаєв Артем Андрійович

здобувач вищої освіти

*другого (магістерського) рівня вищої освіти
Дніпровського гуманітарного університету*

Науковий керівник :

Пріснякова Людмила Макарівна

*кандидат психологічних наук, доцент,
завідувач кафедри психології*

Дніпровського гуманітарного університету

БУЛІНГ ЯК ФОРМА АГРЕСІЇ

Булінг як форма прояву агресії є явищем вже не новим, але актуальним. Власне булінг превалює в своїм явищі у будь-якій соціальній структурі та має схожу сутню.

Найбільшим проявом булінгу є власне середовище навчальних структур де контекст прояву агресії більш ширший, оскільки це зумовлено активною взаємодією в першу чергу між учнями. Характерним це є більш для тих учнів які вже знаходяться у підлітковому віці. З соціального боку це зумовлено намаганням проявити себе та займати певну ланку в соціальній ієрархії. Також це є явищем наслідку соціального порушення в межах соціалізації. Власне характерним для булінгу повстає явище агресії та агресивності.

Агресія – це деструктивна поведінка, що власне суперечить домінуючим нормам та правилам у певному соціальному прояві, зумовлено також проявами як фізичними (побиття та інше), так й психологічним (пригнічення певної особи, тощо) та має направленість як до живого так й до неживого [1].

Булінг в цьому контексті є одним із проявів агресії. Власне для булера є характерним розподіл по соціальним групам (де його спектр комунікації відноситься до також кола персон) та протистояння іншим (як правило більш слабшим). Як для форми агресії булінгу характерно апелювання до приниження певної людини або групи людей через призму взаємодії фізичного або психологічного діяння. Також одним з факторів апелювання до булінгу є соціальне середовище. Оскільки булер йде на конфлікт з іншими він в першу чергу спирається на явище підтримки його дії. В першу чергу власне така підтримка йде від тієї групи (як правило) в якій він власне й знаходиться. Власне це повстає булінг на більш соціальну ланку.

Характерним також повстає апелювання до агресивної форми (в фізичному прояві) булінгу на більш ранніх формах віку (в першу чергу це

характерно для раннього підліткового віку), а згодом повстає явище апелювання до психологічної агресії як такої.

Список використаної літератури:

1. Берковіц Л. Агресія: причини, наслідки, контроль. Санкт-Петербург : Прайм-Евроснак, 2014. 512 с.
2. Бісалиєв Р. В., Кубекова А. С., Сарафразі Т. Т. Психологічні аспекти агресії і агресивної поведінки: сучасний стан. *Сучасні проблеми науки та освіти*. 2014. № 2. С. 1-7.
3. Бандура А., Уолтерс Р. Підліткова агресія. Москва : ЕКСМОПресс, 2000. 509 с.
4. Берон Р., Річардсон Д. Агресія. Санкт-Петербург : Пітер, 2015. 352 с.

Чеканіна Оксана Володимирівна

здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня вищої освіти
Дніпровського гуманітарного університету

Науковий керівник:

Агарков Олег Анатолійович

доктор політичних наук, професор,
професор кафедри психології
Дніпровського гуманітарного університету

АДАПТАЦІЯ СТУДЕНТІВ ДО АКАДЕМІЧНОГО СЕРЕДОВИЩА В УНІВЕРСИТЕТІ

Важливе місце в психолого-педагогічних дослідженнях посідає питання адаптації особистості. В умовах соціально-правової нестабільності ця тема стає цікавою з точки зору взаємозв'язку між адаптацією особистості та її стійкістю до стресу. У психології існує велика різноманітність у визначенні та з'ясуванні змісту поняття адаптації. Адаптація, як процес, передбачає взаємодію між декількома психологічними компонентами, які працюють разом, маючи спільну мету, а саме уникати дисбалансів, неузгодженостей і конфліктів. Певним чином існує парадокс, який полягає в існуванні динамічного розвитку, який повинен забезпечити стабільність та функціональність у розвитку особистості. У сучасний період, сповнений соціальних змін, викликів та нестабільності, спостерігається зростання психоемоційних вимог до розвитку та функціональності особистості, які, з одного боку, мають відповідати цим змінам і, з іншого боку, зберігати власні переконання, цінності та внутрішньопсихічні установки.

Нестабільність психосоціальних факторів гостро відчувається, особливо в підлітковому віці. Перехід від школи до університетського життя є етапом,